

Документ в рукои К. Баггевина 1914 г.

Всеход міжко уго Тарнавського від 11 липня 1896 року архів
Бориславського міського управління. Відповідь на писміння № 18604
Однак, що саме він не підтверджував відповідь підпільної організації
Комітета з фінансів та економіки, який підтримував
Івана Кобзара? Не виступавши, амбітна до будівель, да інші
інформатори брали участь? Кто же Кобзар відповідав, виник
загадка. Якщо він відповів у підтриманні № 18604-го
то, то він зможе відповісти, що він був підозрюваним
у зраді своєї родини. Оскільки всім відомо, що Кобзар був
Архієпископом, православним, хто ж він? Із оного
то він як член земства відповідав Кобзар. А що ж він
розвідував, чи він інформував про те, що він є підозрюючий
або, але він відповідав і відповів її та що він робив. Поняття
якого-то землемісника в Бориславі відсутнє в матеріалах
№ 18604. Підозреваний Комітетом фінансів Ніколаєвському, які
вимагали відповіді на запити про те, що він робить в селі
Синявінівському.

Підозрюю, що його відповідь міжко або відповідь
її буде відповідь на запити земської ради від, було
запиту відповідь на запити земської ради від, було
запиту відповідь на запити земської ради від, було

2

заниматься; бывшему супружескому употреблению зас-
-тавил ~~даже~~ ⁽¹⁾ даже блуждание (!!!) и меня
всё заняло одно дело, путешествие бывшего гостя за бес-
-Каждая меня всё заняло одно дело, - погашение: бывшего
даже (!!!??). — А така того, это чудесное, бывшего
-доктора Достоевского у братьев Балашов и перевод меня
заняло се а - погашение, - и с и заняло!!!!

Ergo: дамы, путешествие привлекает меня ~~всё~~
одно дело, бывшего старания и б.д.д., когда я пое-
-звал еще больше то (т.е. издевательство), что меня отдал
свои и все своё желание и всё своё желание бывшего
одно дело; погашение погашения погашения натураль-
-истического путешествия заняло одно дело даже
заняло тебя!

O heilige Trone! ! На другой день после этой
-так заняло такого одно дело, когда было до не-
иметься, даже нельзя.

Сергей, 27го июня в столице и заняло всё
мое желание, и это заняло всё моё желание. Всё заняло всё и заняло
заняло заняло заняло заняло заняло заняло заняло заняло
заняло заняло заняло заняло заняло заняло заняло заняло.

Я занялся занялся занялся занялся занялся занялся, занялся
занялся занялся занялся занялся занялся занялся занялся занялся
занялся занялся занялся занялся занялся занялся занялся занялся
занялся, так, что это заняло заняло заняло заняло заняло
заняло заняло заняло заняло заняло заняло заняло заняло
заняло заняло заняло заняло заняло заняло заняло заняло.

Помимо заняло заняло заняло заняло заняло заняло

St. gen. cz. mon. k. Włoszczowsko nadz. naug. b. r. even. Balanoleps
u niz. z maz. skarpelinska. Co ciebie D. -ga Pustynianca, Pustynia
uzkala, kmo i bytynoia neprawda myga Cetnego mle. K. lew. K.
Kilicemta u regnemanta cypryanski u nemalym obrazem lecia
Rb. Naszemu prezen za jaslo le. woj. jaslo. u. kmo
kienobliki mygajmice qda wiele temu u pisanym, uwanjek
etymolo. Molo cypryanski le. jaslo, kmo gospodz. ujedz. rano
qda anemone su mewcza, maris mygajmica, kare mawie-
nia i myg. ? Dialek, jazymne jaslo jaslo. jaslo a Tarno-
wski cypryanski le. kuya scarpelinska 100 rubli. i kyo-
mo eue mo, kmo obwierfko ammeko. Blisko lecie
znam, kmo da see mygajmice, kmo i eam, narco, jazym-
ne akacjo, jazak, ~~na~~ kacemtu, a tma, nig. jaslo, ma-
kun. mygajmice, jazymne jaslo (kuya scarpelinska) i mygaj-
mice jaslo parowajmice mon. k. lew. ointre metne
u cypryanski orzecze brzozki.

Monachij, — jazymne jaslo i blona-
my miedz. basilejewskie co Tarnowscy

H. Lepkiewicz.

Дорогой друг

Ваше письмо и ответное Ваше письмо за все прошлое время, особенно
затраченное на членство в научном обществе, я очень ценю. Прекрасного качества
содержание статьи о вашем аграрном аспекте психо-патологической эпидемии,
какие, безусловно, помогают в создании такого "общества науки"
какого-либо, какое общество, где самой специальности и бурной
работы неизменно подчинены, выдвигают на первое место. Какими видоизменениями
надо или не надобно внести в научные интересы и методы изучения, ~~и~~
~~забыть~~ забыть устаревшие методы изучения из-за
патологических, эпидемических явлений: ~~и~~ не то, каким образом
без опаски можно выделить болезненность и патологию от нормальной
функции для перехода на аграрный, начиная с которого неизвестно.
Они должны, а не должны быть приданы иным аспектам. Но сюда же
и бурное изучение и санкт-петербургский.

Надо смотреть на то, какое разнообразие болезненности проявляется
и даются различные, что включаются в них, переходящие в нормальную
форму болезненности санкт-петербургской и стрижинской санитарии.
И поскольку болезненность и болезнь есть одно и то же, то
важно изучать эти болезненности и болезни, чтобы изучить эти болезненности
и болезни более ясно и четко. Санитария санкт-петербургской

и стрижинской науки лучше

Здравствуйте всем друзьям профессора.

76
a, b, c, d

Дороги друга!

Мыши края будущего, ты из чистого — друга, которого я заслужил
да познай меня сильнее, скажи свое, чуждое мне, что предстанет.
— Моя любовь к тебе, несомненно не имеющая места на свете
и на земле — твоя будущая, передавшая мне предчувствие
о Теске, о котором я слышал недавно. Ты пригласил
меня к тебе и я погодился, что я съеду к тебе вчера.
— Но съездить не могу, но до сих пор еще не определился
что «затаскать» на свете, а Теска на работе сидит,
мыслей о тебе нет, а я сидел в кабинете
и «затаскивал» тебя вспоминания 1886 и «затаскивал» тебя
на путь приглашения Теске, так как я корреспондент.

Он все же не верит, благо и то, что он знает,

ты есть ты, ты есть бывший ты; а то, как моя «бывшая»,
я сознаю что сейчас несомненно ты есть ты. Но ^(также) ты есть ты ^(если я увижу твою книгу вчера),
ты есть ты ^(если я увижу твою книгу вчера) — ты есть ты, ты есть ты ^(если я увижу твою книгу вчера),
ты есть ты ^(если я увижу твою книгу вчера) — ты есть ты, ты есть ты ^(если я увижу твою книгу вчера),
ты есть ты ^(если я увижу твою книгу вчера) — ты есть ты, ты есть ты ^(если я увижу твою книгу вчера),
ты есть ты ^(если я увижу твою книгу вчера) — ты есть ты, ты есть ты ^(если я увижу твою книгу вчера).

В Париже я приехал 13 сентября, 1885 г. и пасынка
(X) ты это будешь считать? ты пасынка для отца и отчего я могу это?

на в Баскаков. Всего он, в кани проситине, отбыл 15 и 16-го
июня, дни эти № 42, Альбома № 4. — так как это aspect.

Наго ясно, что в Народ 1884 г., а не в 1885 г. Медведь
(именно изъясняется сюда подтверждение именем Народа)
и забыт в деревне деревенской селедке и т. д. Следует помнить
что это, так же, откладывалось в Дашкову, а
затем вновь забыто в Народе, а затем вновь
вновь забыто в деревне селедке. (В синон. же деревне
Бараново и деревне селедке, то же самое)
10-го июня 1885 г. Договор, земли и земельные, но земли
поголовью в селах, о которых выше упомянуты, предложены
селянам, на которых селася селедка в деревне селедке.
Предложен поголовью земли в селах, земли земельные, земли
в деревне, на которых селася селедка в деревне селедке, на которых селася селедка в деревне селедке.
запись о том поголовье земли в деревне селедке (на 100 руб. в землю поголовью)
также с 20-го числа 1886 г. вспомогательно, с 13-го числа 1885 г.
на поголовье земли в деревне селедке 1885 г. и предложен запись, земли
также на земли в деревне селедке в деревне селедке.

Предложено земли земли в деревне селедке еще не подчи-
щенны; земли земли в деревне селедке, — так как не подчищены. Предложено

(а) в деревне земли земли в деревне селедке в деревне селедке "rcin.org.pl/miiz"

- даний борговому огра радості (данівськів та інші фам.)
- тега «Байкальські відомості Варфоломія Севера», які
які ще не викаржані, да та їхні згадки вже вже про-
некількома єщо використані
- Службовий Указ мон на постійній пурпурі (т.е. готувати
перепис моні). А між тим з фасилітету уникітського
пурпур не скота.

Днес - не місце а місце покашань на венчанії, доклада-
тих усе вирогами, парусами; составив предмісну браудів-
ського салаго Байкала до Цркви, а Карпово (заселене)
заселює ~~все~~ в величчі східній Ураза; народдає східній
кедровий карпотову Варфоломія Севера зі покіясними на ній ~~всіх~~
результатами венчанії. Завинти в східній геологічній узгодженнях
— зупинити наїдома "на місці" (Кому в пропозиції ~~зупинити~~)
Наїдома наїдома реді кінцю в відсутності наїдома винеси тут Ура-
важити, — представляє цілобільш мон "циркософія" а Байкал.

Відібраний звісім з дзвінів до періоду осушення таєш земель
самурійського океана, звісім на місці субстратного Байкала.

Ни одне це заселює монів постійні не подається заселюванням (заселю-
ванням вже відмінено, що, звісім заселює заселюванням заселюванням)

Служба місце для заселювання: 1) тут мон самурійський океан

Магніт скла ^ї є ще зараз єдиним, чисто, гірським
а є європейським, який маєт ^{геологічним} відмінної праці.

- Жити чи не в стародавніх, — то это чисто пізнативе, — було
еще дещо відомою панікою прошлого французької сільської науки, че.
Сільська наука, якою я живу чи її створюю.

Через кілька хвилин від поганої ^ї моя більша картина Ганкока.

Радіт покинутої ми були. На підлозі під час упійма
я лише єдно пасуджі відрога фестонів, якою не
сердиться що скелі кінотеатру є в курорті.
— Неписаний ювілейний згадковий
а заборіт твої — все здається. Якто є не хочу,
Она не була, післячий, мене не сразу забушило ^(x)

Місіс Н. Перескін

Літератур
12-14-го березня
1886 р.

1. Надійм доін в замінніх
— Зок і від щоїшо письмо мій
10 лютого, ^{недорога} відповідь се
2. Клеске, передавши мені твої
поклони. "Пакажи" єдине з цих писем
якщо lineatura їде до твоїх погр., та він
не написав єдно письмові.

(x) Прод. Перескінські архіви
залишенося відсутніми, якій відповідно
якщо залишилося відсутніми
а тобі її відповідно
а просимо мене отримати її єще.
Но я дуже погано..... залишилося!

472 a,b,c,d

Дорогой и глубокоуважаемый друг!

Письмо твое из Лиственичного я получил давно и сделал все, что в нем требовалось. Благодарю за записку к ~~Брети~~^{Брети}инскому, но она мне не понадобилась и потому предана огню, непригодилась же она по той причине, что предполагаемая покупка не состоялась и отложена до будущих, более благоприятных времен. Что же касается остального, высказанного в том же письме и относящегося ко мне лично, то об этом вопросе был уже разговор с тобой и я мог бы опять только повторить сказанное мною в то время, прибавив, что я говорил тогда не о том, что я мог бы предполагать в себе или хотел бы видеть в своем характере, а о том, что во мне есть, было и будет до тех пор пока я тут, кем был и кем состою в настоящее время. Я жил для приятности, живу и теперь для неё; теперь её нахожу в науке, а если бы завтра я узрел ее на дне напр. полуятофа, то меня и видели бы с тех пор только в кабаке. Под знамя неприятности не вовлечет меня никто, хотя бы в ней подразумевалось даже то, что прежде я считал счастьем.

Кстати, Гжжа Г. вскоре после твоего отъезда, стала трубить в среде наших общих знакомых, что я, будто бы из любви, значительно изменился и перестал даже заниматься; вместе с тем она уговаривает знакомых дам /!/, чтобы влиять /!!!/ на меня в этом отношении, путем более частого завлекания меня в их общество, - понимать: в общество дам /!!!??/. - Мало того, она убеждает, будто бы доктор Дибовский упрашивал её и поручал меня влиянию ея а - посредственно, - и ей подобных!!!!

Ergo: дамы, путем привлекания меня в свое общество, будут

стараться и влиять, чтобы я полюбил еще более то /т.е. мои занятия/, что меня отдаляет от их собеседничества и основателем такого "общества подавания помощи погибающим натуралистам, путем завлекания их в общество дам" сделали тебя!

O heilige Ironie! На другой день после открытия действий такого общества можно было бы жениться, даже не любя.

Сегодня, т.е. 27-го Апреля ст.стиля я получил второе твое письмо, из Стретинска. Высоты эти я передам Залескому для напечатания вслед за температурами Байкала, которые давно уже в редакции.

Я только на днях покончил с носорогом, который вовлек меня во много других занятий по рассмотрению шерсти и подшерстков различных животных для сравнения, так, что мне больше недели довелось сидеть за микроскопом и микрометром. В результате вышло два печатных листа /восемь рукописных/.

Последнего Апреля или первого Мая уезжаю. Сначала буду вращаться в треугольнике: между Иркутом, Ангарою и Байкалом; рч. Половинная с ее каменным углем из ума у меня не выходит; она, между прочим, и будет целью первых моих экскурсий. Затем проплав из Чуйдика... в Лиственичное, я хотел, чтобы лодка моя с людьми и багажем была отставлена на пароходе в Онгурён куда я бы попал сухопутием, через Лену, но так как Пароходство отвечало, что по поводу неоконченной постройки парохода, оно и само не знает когда откроются Баргузинско-Ангарские рейсы, поэтому я решил начать с Лиственичного и подвигаюсь с работой к Онгурену, откуда работников отправлю с лодкой назад, а сам уже выйду на Лену и Якутским трактом в Иркутск. Я очень доволен своей новой квартирой, несколько дней спустя после переезда, я почувствовал уже, что мне и есть почше хочется, как в тайге, и что все съеденное переваривается скорее, несмотря на

7

сидячее положение: это воздух свежий до *plus ultra*, высокие потолки, высокие окошки и т.п. Ныне чувствую себя как нельзя лучше, только уж больно не охота сидеть: так бы и улетел на Половинную /Госпоже Г., я говорю однако, что такие отъезды стоят мне много слёз и что с острова Ольтана я постараюсь даже послать эстафету, с целью узнать о здоровье той "для которой я живу и тружусь".

Переезд мой в Пшеничную падь, надавал мне в свою очередь и некоторые неприятности. Со слов Д-ра Рейхмана, узнал, что я будто бы переехал туда вследствие крайней нищеты и недостатка средств и потому обратился к нашему председателю с вопросом: правда ли, что человек трудящийся для них столь примерно, имеет на столько мало средств к жизни, что должен избирать местом жительства такие трущобы, как Пшеничная падь? Дело, разумеется, разъяснилось, а мне Общество выдало в виде наградных 100 рублей. Хорошо еще то, что Общество ~~слишком~~ слишком близко меня знало, чтобы не подумать, что я сам, лично, жалуюсь на свою, якобы нищету, а то, пожалуй, таким путем, доброжелательные /в сущности/ люди могли бы расстроить мои к нему отношения и сделаться..... опаснее врагов.

Покамест - досвидания. Напишу после возвращения
с Половинной

И.Черский

8

Długi i czcigodny przyjacielu !

List twój z Listwienicznego otrzymałem dawno i spełniłem wszystkie zawarte w nim żądania. Dziękuję za notatkę do Kiełnińskiego, ale nie będzie mi ona potrzebna i dlatego spaliłem ją; była zaś niepotrzebna dlatego, że zamierzony ~~xxxpxkx~~ zakup nie doszedł do skutku i został odłożony do przyszłych, bardziej sprzyjających czasów. Jeśli zaś chodzi o ostatnie, poruszone w tym liście i odnoszące się do mnie osobiste sprawy, to rozmawialiśmy już na ten temat i mógłbym znów tylko powtórzyć to, co już wtedy powiedziałem, dodając, że mówiłem wtedy nie o tym, co mógłbym w sobie zakładać lub co chciałbym widzieć w swoim charakterze, a o tym, co we mnie jest, było i będzie do czasu pókiż ja ten sam, kim byłem i kim stanę się w przyszłości. Żyłem dla przyjemności, żyję i teraz dla niej; teraz znajduję ją w nauce, a gdybym jutr o znalazł ją na dnie np. półkwaterka, to od tej pory widziano by mnie tylko w knajpie. Pod sztandar nieprzyjemności nie ~~zaciągnie~~ mnie nikt, nawet gdyby pod nią rozumiało się to, co przedtem uważałem za szczęście.

Przy sposobności, P.G. wkrótce po twoim odjeździe, zaczęła roztapiać wśród naszych wspólnych znajomych, że ja, jakoby z miłości, znacznie się zmieniłem i nawet przestałem pracować; równocześnie namawia znajome damy /!/, żeby wpływały /!!!/ na mnie pod tym względem, przez częstsze zagarnianie mnie w swoje towarzystwo, - pojmujesz: w towarzystwo da /!!!??/. - Mało tego, twierdzi ona, że jakoby doktor Dybowski prosił ją o to i polecał ~~nniexxjixxxpicekx~~ wpływać na mnie jej i - pośrednio - jej podobnym!!!!

Ergo: damy, przez zaciąganie mnie do swego towarzystwa, będą strały się wpływać na to, bym jeszcze bardziej polubił to / t zn moją pracę /, co mnie oddala od pogawędek z nimi i założycielem takiego "towarzystwa pomocy ginącym ^{naturze} przyrodnikom, prze-

wciągamie mch w towarzystwo damskie" uczyniono ciebie!

O heilige Ironie! następnego dnia po wykryciu działalności takiego towarzystwa możnaby się było ożenić, nawet bez miłości.

Dziś, t.zn. 27-go kwietnia st. stylu otrzymałem twój drugi list, ze Striteńska. Wysokości te podam Zaleiskiemu by je wydrukował w ślad za temperaturami Bajkału, które już dawno są w redakcji.

Dopiero w ostatnich dniach skończyłem z nosorożcem, który wciągnął mnie w wiele innych prac nad badaniem szerści i "podszorstków" różnych zwierząt dla porównania, tak, że ponad tydzień musiałem siedzieć przy mikroskopie i mikrometrze. W efekcie wyszły dwa arkusze drukarskie (osiem w rękopisie).

W ostatnim dniu kwietnia lub pierwszego maja wyjeżdżam.

Z początku będę obracał się w trójkącie: między Irkutem, Angara i Bajkałem; Nie wy schodzi mi z myśli rzeczka Połowinnaja z jej skalnym zakrętem; ona też będzie między innymi celem moich pierwszych ekskursji. Potem, przepłynąwszy z Kułtuka do Listwienicznego chciałbym, żeby moja łódź z ludźmi i bagażem została odstawiona parostatkiem do Ongurionu, gdzie dokąd ja podążyłbym lądem, przez Lenę, ponieważ jednak Żegluga Parowa odpowiedziała, że z powodu niedokończenia budowy statku, samo nie wie, kiedy rozpoczną się rejsy Barguzin-Angara, zdecydowałem się zacząć od Listwienicznego i posuwać się z pracą ku Ongurenowi, skąd odprawię robotników z łodzią z powrotem a sam wyjdę już na Lenę i Traktem Jakuckim do Irkucka. Jestem bardzo zadowolony ze swego nowego pomieszczenia, w kilka dni po przeprowadzce poczułem, że i jeśli chce mi się częściej, jak w tajdze i że wszystko zjedzone xxwi trawi się szybciej, mimo siedzącego trybu życia: to świeże powietrze do nec plus ultra, wysokie pułapy, wysokie okienka i t.p. Obecnie czuje się także nie można lepiej, tylko strasznie już nie chce się siedzieć: takbym już polecał ku Połowinnej /Pani G. mówię jednak,

-3-

że takie odjazdy kosztują mnie wiele ɋez i że z wyspy Oltan postaram się nawet posłać sztafetę, by zapytać o zdrowie tej, dla której żyję i pracuję". pad'

Przeniesienie się moje do Pszenicznej ~~niedoszły do skutku~~ i z kolei spowodowało dla mnie pewne nieprzyjemności. Według słów D-ra Rejchmana, ^{Frederichs} FR..... dowieział się, że przyjechałem tu jakoby wskutek skrajnej nędzy i braku środków i dlatego zwrócił się do naszego prezesa z pytaniem: czy to prawda, że człowiek tak przykładnie dla nich pracujący, ma tak mało środków do życia, że musi wybrać na osiedlenie takie dziury jak Pszenicznaja pad'? Rzecz, oczywiście się wyjaśniła a mnie Towarzystwo dało w charakterze magrody 100 rubli. Dobrze jeszcze, że Towarzystwo zbyt blisko mnie znało, by pomyśleć, że ja sam, osobiste ~~żałobnych~~ żałę się na swoją jakoby nędzę, gdyż, daruj, w ten sposób życliwi/w istocie rzeczy/ludzie mogliby spowodować zerwanie moim z nich stosunków i stać się..... groźniejszymi od wrogów.

Tymczasem - do widzenia. Napiszę po powrocie z Połowi-

noj

I.Czerskij

Дорогой друг

Виноват и трижды виноват за мое упорное молчание, несмотря даже на несколько полученных твоих писем. Причиною молчания следует считать однако одно-лишь психо-патологическое мое состояние, вследствие которого я сделался до того "тяжелым на подъем", что иногда, - вернее обыкновенно, даже самый страстный и бурный порыв к корреспонденции, вызванный напр. каким-либо обстоятельством или впечатлением выходящим из ряда обыденных, бывает у меня теперь одним из скоро потухающих, минутных явлений: перо, взятое с целью излить всю массу накопившихся впечатлений и передать их в руки почтового ведомства для пересылки по адресу, начинает скрипеть не по почтовой бумаге, а по черновой тетради моих отчетов - все страстное и бурное исчезло и след простыл.

А масса накопившихся и самых разнообразных впечатлений громадна и до того громадна, что в настоящем письме, переслать которое я должен воспользоваться самым неожиданным и срочным случаем, я не имею времени и возможности даже коснуться этих впечатлений и потому оканчиваю эту бессодержательную писульку только пожеланием тебе всех благ и успехов сопровождаемым самым дружеским пожатием руки

Черский

Здоровье мое лучше прежнего.

Дорогой Друг!

Лучше когда-нибудь, чем никогда - фраза, которой я облегчая до некоторой степени совесть свою, удрученную столь продолжительным молчанием, несмотря на несколько твоих писем и несколько твоих поклонов, переденных мне через посредство г. Плеске, о котором скажу мимоходом, что физиономия его до того мне понравилась, что я с давних пор собираюсь сделать ему визит, но до сих пор еще не осуществил это "затаенное" желание. - Тяжелым на подъем я стал, чем объясняются мои отношения как к "затаенному" желанию по поводу физиономии Плеске, так и к корреспонденции.

Тем не менее, благо и то, что, как видишь, чувствую еще стало быть живу; а то, как тебе известно, я собирался уже совсем перестать чувствовать. Могу теперь даже хотя и не без труда, страничку написать - самолично /в этом я убедился только в начале сего Марта м-ца/, непочувствовав ничего в моих дрянных мозгах; все-таки, в этом отношении, стою еще в полной почти зависимости от жены, исполняющей должность секретаря во всех моих работах /х/: медленное диктование меня не утруждает так, как самоличное письмо. В Питер я приехал еще 13 Сентября 1885 г. и поселился на Васильевск. Острове, Малый проспект, между 15 и 16-й линией, дом № 42/1, квартира № 4.- таков мой адрес. Надо знать, что в Ноябре 1884 г., о чём я тебе писал, я заболел сильным биением сердца и т.п. /временно появлялись затем осадки фосфорно-кислых солей в моче/, свалившим меня с ног, так что, отказавшись от места у Данилевича, я пролежал почти не вставая до нового

/х/ Только благодаря ее помощи я мог написать две статьи а теперь пишу третью.

года, а затем едва мог ходить месяца с три ^{/х/}. В столь же слабом состоянии я рискнул ехать в столицу, что и совершилось 10-го Июня 1885 г. Дорогой, хотя и оч. медленно, но стал по-правляться и собрал, опять таки при помощи моего секретаря, весьма недурной геологический материал, обработкой которого занимаюсь в настоящее время, только жаль, что Академия, по истощению своих средств по смете 1885 г. начала выдавать мне пособие на обработку /по 100 руб. в течение пяти месяцев/ только с 20-го Февраля 1886 г. вследствие чего, с 13 Сентября 1885 г. по названное число Февраля 1886 г. я проживал свое, точно также как в Иркутске с конца Ноября 1884 г.

Постоянного источника дохода покамест еще не предвидится; что будет дальше, - також де неизвестно, Предвидится впрочем одна работа /дополнения к тому Раттера о Байкале и вообще Восточной Сибири/, но она еще не в кармане, да и кто знает долго-ли прослужат не совсем еще выздоровевшие мозги мои на полистной пище /т.е. гонорар с печатного листа/. А между тем бросить умственный труд не охота.

Днесъ же живу и живу покамест на всех моих, дыроватых уже впрочем, парусах; составил предличинную профиль от самого Байкала до Иртыша, а картой /геологической/ захватил еще и восточный склон Урала; начал даже составлять небольшую карточку Восточн. Сибири с показанием на ней результатов всех бывших в Сибири геологических исследований - может быть найдется и на неё издатель /карту и профиль издаст Академия/. На днях начал ряд чтений в Обществе натуралистов при Университете, - предметом избрал мои "Философии" о Байкале. В первом чтении

^{/х/} Я должен был поэтому проедаться и терять "капиталы".

я довел дело до периода осуждения трех заливов силурийского океана, бывших на месте современного Байкала. Ни одно из основных моих положений не подверглось оспариванию /сказали мне даже комплимент, что "можно удивляться богатству собранных фактов"/. Сделали только два замечания: I/ что мой силурийский океан может оказаться со временем еще более древним, именно, гуронским, а во-вторых, что часть употребляемых мною геологических терминов принадлежит уже к устаревшим, - но это дело исправимое, - ведь еще даже в моем пальто кроется премного сибирской пыли, не смотря на то, что я живу уже в столице.

Через месяц выйдет из печати моя большая карта Байкала.

Вот покамест и все. Напиши пожалуйста и мне что-нибудь в доказательство, что не сердишся за мое неисправность в корреспонденции - Неписать не значит забыть, а забыть тебя - ты знаешь, что я не могу, да и ты, пожалуй, меня не сразу забудешь./x/

Твой И.Черский

Питер

12-14-го Марта
1886 г.

Может быть я затянул бы и с этим письмом, но в аптеке на днях встретился с г. Плеске, передавшим мне твой поклон. "Поклон" этот жег меня как tinctura jodi до тех пор, пока я не написал это послание.

/x/ Проф. Мержеевский очень заинтересовался моей болезнью в том характере в каком я тебе её описывал и просил меня описать её ему. Но я до сих пор еще, затянул!

Посылаю тебе образец художественных изделий моего сына, - лист относящийся к орнитологии, которая ему легче дается нежели маммология

Drogi Przyjacielu

Lepiej kiedyś niż nigdy - powiedzenie, która czyni mi do pewnego stopnia lżejsze sumienie, udręczone długotrwałym milczeniem, mimo kilku twoich listów i kilku pozdrowień przesłanych mi za pośrednictwem p.Pleske, o którym dodam przy sposobności, że fizjognomia jego tak mi się podobała, że oddawna zbieram się złożyć mu wizytę, jednak jeszcze dotąd owo "tajemne" pragnienie nie urzęczywiściło się.- Stałem osi e tleżki do podzwignięcia i to wyjaśnia mój stosunek tak do "tajemnego pragnienia związanego z fizjognomią Pleskiego jak i do korespondencji.

Niemniej jednak, dobrze i to, że, jak widzisz, jeszcze odczuwam a więc żyję; a jak ci wiadomo wybierałem się już wogóle przestać czuć. Mogę teraz nawet choć nie bez wysiłku nawet napisać stroniczkę - samoliczno (o tym upewniłem się dopiero na początku obecnego marca), nie czując nic w moich driannych mózgach; ~~mixxx~~ wciąż jednak co do tego jestem jeszcze w pełnej prawie zależności od żony, pełniącej funkcję sekretarza we wszystkich moich pracach^x: powolne dyktowanie nie wyczerpuje mnie tak, jak samoliczne pismo. Do Pitra przyjechałem już 13 września 1885 r. i zamieszkałem na Wasiliewsk.Ostrowie, Małyj Prospekt?między 15 i 16 linią, dom Nr 42/I , kwartira Nr 4.- to jest mój adres. Trzeba wiedzieć, że w listopadzie 1884 r., o czym cipisałem, zachorowałem na silne bicie serca i t.p. (czasowo pojawiły się potem w moczu osady ~~szkik~~ kwaśnych fosfianów), które zwaliło mnie z nóg tak, że odzegnawszy się od miejsca u Danilewicza, przeleżałem prawie nie wstając do nowego roku, a potem ze trzy mie-

~~szkik~~^{XX}

^{x/}Tylko dzięki jej pomocy mogłem napisać dwie prace i teraz piszę trzecią.

Siące prawe nie mogłem chodzić^{x/}. W tak osłabionym stanie zaryzykowałem wyjazd do stolicy, co nastąpiło 10 czerwca 1885 r. Po drodze choć oczywiście powoli, zaczęło mi się poprawiać i zebrałem, wciąż przy pomocy mego sekretarza całkiem niegładu materiał geologiczny, którego opracowaniem obecnie się zajmuję, szkoda tylko, że Akademia, po istoszczeniu swoich środków po smietie 1885 r. zaczęła mi wydawać posobije an opracowanie (po 100 rubli w ciągu pięciu miesięcy) dopiero od 20 lutego 1886 r. skutkiem czego, od 13 września 1885 r. po wymieniony już luty 1886 r. żyłem ze swego podobnie jak w Irkucku od końca listopada 1884 r.

Stałego źródła dochodów jak dotąd jeszcze się nie przewiduje co będzie dalej - też nie wiadomo. Zarysowuje się wprawdzie jedna robota (uzupełnienia do tomu Rattera o Bajkale i w ogóle o Syberii Wschodniej), ale nia mam jej jeszcze w kieszeni, a kto także wie, czy długo będą jeszcze mi służyć nie zupełnie wyzdrowiałe mozgi na pokarmie podrukarskim (t zN. honorariumz arkusza druku). A równocześnie nie chce się rzucić pracy naukowej.

Chwilowo żyje i żyje dotąd na wszystkich moich dziurawych już zresztą żaglach; zestawiłem przedmiotu profil od samego Bajkału do Irtysha, a mapę (geologiczną) objałem jeszcze i wschodni sklon Uralu; zacząłem nawet zestawiać małą mapkę wschodniej Syberii z wykazaniem wyników wszystkich tam przeprowadzanych badań geologicznych - może i na nią znajdzie się wydawca (mapy i profil wydaje Akademia). W tych dniach zacząłem cykl wykładów w Towarzystwie Przyrodników przy Uniwersytecie - za przedmiot wybrałem moje "filozofie" o Bajkale. W pierwszym wykładzie doprowadziłem rzeczą okresu osuszenia trzech zalewów oceanu sylurskiego, który istniał na miejscu dzisiejszego Bajkału. Ani jedna z moich podstawowych tez

^{x/} Musiałem dlatego projedatsia i stracić "kapitały"

nie podległa ospariwaniu (powiedziano mi nawet komplement, że "można podziwiać bogactwo zebranych faktów"). Zrobiono tylko dwie uwagi : I. że mój ocean sylurski może z biegiem czasu okazać się jeszcze starszym, mianowicie hurońskim, a po drugie, że część używanych przeze mnie terminów geologicznych jest już przestarzała - ale to rzecz isprawimoje- przecież jeszcze nawet w moim paltocie kryje się mnóstwo syberyjskiego kurzu, mimo, że żyję już w stolicy.

Za miesiąc wyjdzie z druku moja duża mapa Bajkału.

Oto chwilowo wszystko. Napisz proszę i mnie cokolwiek na dowód, że nie gniewasz się na moją nieisprawność w korespondencji. Niepisać nie znaczy zapomnieć? a zapomnieć o tobie? o czym wiesz, nie mogę a i ty, daruj, nie od razu mnie zapomnisz^{x/}

Twój I.Czerski

Piter 12-14 maja 1886 r.

Być może iż opóźniłbym się z tym listem, ale w tych dniach w aptece zjawił się p. Pleske, który przesłał mi pozdrowienia od ciebie. Pozdrowienia te zapiekły mię jak tinctura jodi dotąd dopóki nie napisałem tego listu.

^{x/} Prof. Mierzejewski bardzo zainteresował się moją chorobą w tym znaczeniu w jakim ci ją opisałem i prosił, bym mu ją opisał. ~~xx~~ Ale ja dotąd jeszcze..... zatjanułem.

str. 1 dop

Posyłam ci ~~xykskxexxa~~ wzór wytworów artystycznych mego syna - arkusz odnoszący się do ornitologii, która idzie mu łatwiej niż mammologia